

Европа, на Азія или на Африка, и също, въ Средиземното море или въ Черното;

Една година за дългытѣ плуванія, които сѫ направени отъ Турція за Азорскытѣ, Канарскы, Мадера и други островы, или Западны крайбрѣжія на Африка и Источни на Америка, и обратно;

Осемьнадесетъ мѣсеци също за дългытѣ плуванія, които сѫ направени отъ Турція за другытѣ отдалечени страны на свѣта и обратно.

Въ случай на плуванье между двѣ пристанища, лежащи и двѣтѣ вѣнъ отъ Държавата, срокътъ са изравнява спорѣдъ отстояніето на пристанищата, което по-вече са относн до горнитѣ постановленія. Спорѣдъ сичкытѣ тѣзи случаи, за да може обезбѣждаемыйтѣ да направи напушаньето, доста е да обѣви съ клѣтва че не е получилъ никое непосредствено или посредствено извѣстіе за обезбѣденъ корабъ, или за онзи, на който сѫ са натоварили обезбѣденытѣ стокы, освѣнъ ако са докаже противното; но подиръ истеченіето на реченитѣ срокове, за да са тѣжи противъ обезбѣдителя, има само опредѣленытѣ срокове отъ 217-мъ членъ.

Чл. 220.) Ако обезбѣженіето е направено за опредѣлено време, тогазъ, подиръ истеченіето на положенытѣ за обикновеннытѣ и дълги плуванія въ предидущія членъ срокове, изгубяньето на корабя са счита че е станжало въ времето на обезбѣженіето; но ако са докаже отъ послѣ че изгубяньето е станжало вѣнъ отъ времето на обезбѣженіето, напушаньето престава отъ да има своето слѣдствіе, и заплатеното абезтщетяванье трѣба да са върне надирѣ заедно съ законнитѣ лихви.

Чл. 221.) Дълги плуванія са считать онѣзи, които сѫ станжли по Сѣверна и Южна Америка, или по околнытѣ имъ островы или мѣста и по сичкытѣ крайбрѣжія, островы, и мѣста, които лежатъ задъ пролива Гибралтарскы, на Африка, Азія, Европа и на Океана.

Чл. 222.) Обезбѣждаемыйтѣ може, чрѣзъ означаемото въ